

men tværtimod maa fraraade at stemme for de to Ændringsforslag, som er stillede af de ærede Mindretal.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) kom atter i Dag ind paa kort at omtale Hvide Sande. Der er ganske rigtigt maaske ingen Grund til i Øjeblikket at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, fordi vi senere hen vil faa Lejlighed til mere udførligt at tale om denne Sag, idet der foreligger to Andragender fra Lodsejere ved Ringkøbing Fjord, som ønsker Støtte fra Statens Side netop paa Grund af de Tab, de har lidt ved Hvide Sande-Gennemskæringen. Men jeg mener, at man ikke kan slutte fra de Tal, der viser, at der er Opgang i Indtægten fra det ene Aar til det andet, thi disse Tal er jo ogsaa afhængige af Høpriserne.

Til den højtærede Minister skal jeg udtale en Tak, fordi han gav Løfte om, at vi kunde faa et Lovforslag vedrørende Adgangen til Kysterne. Jeg vil haabe, at et saadant Lovforslag snarest maa komme frem, idet det jo viser sig, at jo længere Forholdene faar Lov til at udvikle sig, saaledes som de nu udvikler sig, jo vanskeligere vil det blive at faa en virkelig god Ordning af denne Sag.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger overfor de Indvendinger, den højtærede Minister fremsatte i Anledning af mine Udtalelser i Gaar. Der er først Spørgsmaalet om at forhøje Tilskuddet til Rejseunderstøttelser og Præmier for Husmænd med 15,000 Kroner. Der forsvarede den højtærede Minister Nedsættelsen og skød sig ind under Finanslovkommissionen, idet han sagde, at det var derfra, Forslaget var kommet, som Regeringen havde fulgt. Desværre vilde Regeringen paa saa mange andre Punkter ikke følge Finanslovkommissionens Indstillinger. Jeg tænker saaledes paa de Indstillinger, som fremkom angaaende Nedsættelser vedrørende Militærvæsenet. Men her, hvor der er Tale om at fratage Husmændene 15,000 Kr., vil Regeringen nok følge Finanslovkommissionens Indstilling. Nu mener den højtærede Minister, at det ikke er nødvendigt at give saa mange Penge til Præmier. Det kan godt være, men vi maa huske paa, at denne Sum gives i to Øjemed, til Rejseunderstøttelser og til Præmier. Som den højtærede Minister vil erindre, stillede vi i Fjor netop Forslag om, at denne Sum skulde overlades til Husmandsforeningernes Administration, saaledes at disse selv maatte afgøre, hvor meget af

dette Beløb de vilde bruge i det ene og hvor meget i det andet Øjemed. Hvis man gav Husmændene denne Frihed, er det min Overbevisning, at det, der bliver uddelt til Præmier, vilde blive mindre, medens man vilde anvende et betydeligt større Beløb til Rejseunderstøttelserne. Der er virkelig ogsaa Grund til at gaa med til en saadan Forøgelse af Bevillingen, idet disse Husmandsrejser er af overordentlig stor Betydning og meget søgte af Husmandsstanden. Jeg kan henvise til en Artikel, som for nogen Tid siden stod i de jyske Husmandsforeningers Organ „Husmandshjemmet“, hvor man beklagede sig over, at meget store Dele af de store Bevillinger, der gives til Landbruget, ikke kom det mindre Landbrug til gode. Blandt de Ting, man nævnede, var ogsaa den Bevilling, der gives til Afholdelse af Prøver med Landbrugsmaskiner og -redskaber, og jeg tror, at Bladet havde fuldkommen Ret i sin Kritik.

Angaaende Spørgsmaalet om det mindre Landbrugs Forsyning med gode Husdyr paastod den højtærede Minister, at jeg intet havde at støtte mig til i denne Sag. Jo, det har jeg. Jeg har nemlig Udtalelser fra praktiske og anerkendt dygtige Husmænd at støtte mig til, og jeg kan bl. a. — hvilket jeg ogsaa gjorde i Gaar — henvise til de Udtalelser, som fremkom paa de jyske Husmænds nylig afholdte Sendemandsmøde i Aarhus. Her staar den ene Husmand efter den anden frem og siger, at det mindre Landbrug kan ikke klare sig i Konkurrencen overfor det større, fordi det mindre Landbrug arbejder med for daarligt Materiale i Retning af Husdyr. Der sagdes f. Eks.: Vi har kun anden eller tredje Klasses Køer, som vi maa forsyne os med paa Markeder og ved Auktioner, og det er jo ikke de bedste Varer, der udbydes her. Det er i Almindelighed Udsætterkøer, der udbydes paa disse Steder. Man kan derfor godt forstaa, at der ikke faas det Udbytte af Jorden, som vilde kunne faas, hvis Husmændene kunde faa Støtte til at forsyne sig med virkelig gode Husdyr. De jyske Husmænd er sikkert inde paa en rigtig Vej med Staldbedømmelsen. Ligeledes har de jyske Husmænd flere Steder dannet Tyreforeninger, saaledes at de i Fællesskab anskaffer de nødvendige Tyre. Dette vil sikkert være en god Vej til Fremme af Husdyravlen. Vi hører nu, at de 5,000 Kr., som paa Husdyrloven i Fjor blev bevilget til Staldbedømmelser, ikke er blevet brugte. Det er Jyderne, der her har været paa Færde og